

Olá meus amigos! - tervehdys teille ystävät, tuttavat, lähettäjä

Terveisiä teille kevätalven keskelle lämpöisestä Angolasta! Siunattua tätä vuotta teille kaikille!

Angolassa on nyt kesä. Ulkona on kuuma. Jo klo 9 menee 30 asteen raja rikki, eli urheilut, silittämiset ja hikisiivoamiset kannattaisi hoitaa ennen tuota, tai sitten illalla pimeän tultua. Iltapäivän aikaan en voi tepastella päällystetyllä takapihallani avojaloin, sillä maa polttaa. Sisällä betonitaloissa on kuitenkin melko mukava lämpö ympäri vuorokauden. Olemme saaneet sateita jonkin verran, mutta välillä on useamman päivän kuivempia katkoja. Vielä saisi sataa, että maa kantaa hyvin hedelmää. Naapurissa Namibiassa puolestaan on ollut liian kuivaa – satoa ei saada, mikä on valtava takaisku kaikille asukkaille, etenkin maaseudun köyhälle väestölle. Ruoka perheenjäsenten suuhun tulee suoraan omalta pellolta, ja jos pellot ovat tyhjänä ja karrella kuivuudesta, jää suutkin tyhjiksi. Rukoilethan sateiden puolesta!

Kirjoitan teille Lubangon kaupungista Angolasta. Tänne on muokkautunut uusi kotini nyt muutaman kuukauden aikana. Pidän Lubangon miellyttävästä ilmastosta, vihreistä ja vuorimaisista maisemista kaupungin laidoilla, kaupungin yllättävän hyvästä tarjonnasta elintarvikkeiden (erityisesti hedelmät – Nam!) ja käyttötavaroiden suhteen ja siitä, että väkimääräisesti kaupungin isosta koostaan huolimatta jo tässä ajassa minulle on syntynyt tuttuja, joita kohtaan kylänraitilla kulkiessa yhä todennäköisemmin. Melko läheltä kaupunkia löytyy kauniita luontokohteita. Iloitsen myös turvallisesta ja rauhallisesta kodistani. En pidä täällä yleisen autokannan pakokaasupilvistä ja liikennekulttuurista, johon olen kuitenkin joutunut sulautumaan jollakin tasolla. Virallisten asioiden hoitaminen, jopa jo maksetun postipaketin itselleen saaminen, on monimutkaista ja aikaa vievää. Mutta vielä elän sellaista kuherruskuukautta Angolan ja Lubangon kanssa – vielä suurin osa asioista näyttäytyvät kiinnostavilta, uusilta ja eksoottisilta.

Asettauduin alkujaan siis ensimmäisiksi kuukausiksi Lubangon kaupunkiin, josta oli tarkoitus siirtyä etelämmäs Kunenen maakuntaan. Minusta riippumattomista syistä en kuitenkaan voi mennä vielä Shangalalaan. Päätimme muovautua tilanteen mukaan ja työnkuvani muuttuu ainakin tämän vuoden ajaksi. Työtehtäväni ovat vielä toistaiseksi olleet tiedotuspainotteisia. Opetustyöhön en ole päässyt käsiksi. Tiedotus säilyy työksäni, mutta raamattukoulun opettajan tehtävien sijaan palvelen koko kirkkoa toisissa tehtävissä joko kristillisen kasvatuksen tai muun työalueen tukitehtävissä tai koordinoinnissa. Kirkon päättävä elin ei ole vielä koontunut päättämään tästä(kin) asiasta, joten en voi vielä teille varmaksii sanoa, mitä tulen tekemään täältä Lubangosta käsin. Siitä ensi kirjeessä enemmän.

Arki on täällä kuitenkin lähtenyt syntymään. Rutiineja on, mutta toistuvia viikko- tai päiväohjelmia ei. Työskentely on ollut mukavaa ja vaihtelevaa. Koko ajan tutustun uusiin ihmisiin, niin kirkon piirissä kuin vaikkapa muihin lähetteihin, joita tässä kaupungissa tuntuu olevan paljon. Se on mukavaa.

Olen tutustunut Lähetyksseuran tukemiin kohteisiin ja hankkeisiin, joista useampi sijaitsee täällä Lubangossa juuri. Olen ottanut kuvia ja myöhemmin teen lehtijuttuja ja muuta viestintää. Laitan tämän kirjeen liitteeksi esitteemme tämän alueen eli eteläisen Afrikan työstä, niin tekin tutustutte Lähetyksseuran työn kirjoon täällä.

Joulukuusta kerroinkin viime kirjeessäni, mutta poimintona tässä näiltä vuoden alkukuukausilta voisin kertoa teille nuortenleiristä tammikuussa. Sain osallistua kirkon valtakunnalliselle nuorten leirille Huambossa. Viikon kestävä leiri kokosi yhteen kuutisenkymmentä nuorta aikuista (meidän mittapuulla) ympäri maata, pääasiassa oppimaan Jumalasta ja Raamatusta, kokemaan yhteyttä ja kasvamaan. Näin vielä kielipuolena olin leirillä kuskina, tiedottajana ja seuraajana sekä tutustumassa ihmisiin sekä nuorisotyöhön. Minua tuo leiri rohkaisi ja siunasi valtavasti. Näin valtavaa potentiaalia, ihanaa intoa, energiaa ja lähimmäisenrakkautta noissa nuorissa. Heihin, samoin kuin lapsiinkin, minun mielestäni täytyisi kirkossa panostaa. He ovat sekä kirkon että koko kansakunnan tulevaisuus! Henkilökohtaisella tasolla tämä reissu oli merkittävä siksi, että sen 1116 ajokilometrin aikani pelko ajaa autoa täällä karisi suuresti. Pelko suli, mutta pienoinen jännitys jäi aina olemaan täällä ajaessani.

Olen saanut olla pääasiassa terveenä, mistä olen kiitollinen. Yksi nopea mahatauti ja päätuska kävivät vieraanani, mutta ei muuta. Molemmat lähtivät pois kotikonstein. Itikoita vastaan täällä täytyy suojautua huolellisesti, sillä malariaa täällä on paljon.

Edessäpäin, maaliskuussa on vuosittainen työntekijöiden tapaaminen, joka on tänä vuonna Etelä-Afrikassa, jossa en muuten ole koskaan käynytkään ennen. Odotan jälleen tätä mahdollisuutta tavata työkavereitani, jakaa kokemuksia ja kuulla tärkeistä linjauksista ja asioista. Muuten tulevat reissut tai ohjelmani muokkautuvat pitkälti vasta sen jälkeen, kun tehtäväkuvani selviää.

Ensi kirjeessä kerron teille sitten tarkemmin uudesta työstäni. Kuinka jännää! Ihanaa, että Jumala johdattaa kaikessa!

Siunattua vuoden jatkoa teille!

KIITOS, kun olet mukana tällä yhteisellä matkalla, tässä yhteisessä työssä Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa!

Terveisin lähettinne Teija Lievonen

Hän ei mitään pyhimystä kaipaa sädekehineen, tee-se-itse -yritystä, yltää taivaaseen. Tavallisen taapertajan hän vie työhön pellolleen, kurjimmankin savimajan hän voi tehdä kirkokseen.

Kaksi tavallista kättä Jeesus työhön lähettää, kuinka paljon tekemättä ilman niitä täällä jää? Kaksi tavallista jalkaa hän voi ottaa jaloikseen, niillä taivasmatka alkaa, joka aamu uudelleen - uudelleen.

Vaikka moni tekee tikkaat toisten yli päästäkseen, jäävät mielestänsä rikkaat yksin rahoineen, sillä kaikkein köyhimmistä Herra kansan kokoa, heikoista ja hiljaisista valtakunnan rakentaa.

Kaksi tavallista kättä Jeesus työhön lähettää, kuinka paljon tekemättä ilman niitä täällä jää?

Kaksi tavallista jalkaa hän voi ottaa jaloikseen, niillä taivasmatka alkaa, joka aamu uudelleen - uudelleen...

Ensimmäiset viimeisiksi jäävät hänen laskuissaan, mahtavimmat pienimmiksi joutuu taipumaan. Hän ei käske enkeleitä tätä maata muuttamaan, Jeesus tahtoo käyttää meitä siellä, missä tarvitaan.

Kaksi tavallista kättä Jeesus työhön lähettää, kuinka paljon tekemättä ilman niitä täällä jää? Kaksi tavallista jalkaa hän voi ottaa jaloikseen, niillä taivasmatka alkaa, joka aamu uudelleen - uudelleen...

- Pekka Simojoki: Kaksi tavallista kättä

Kuvien selitykset:

- Lubangon Mitchan seurakunnassa (Nova Jerusalem) jokaisessa jumalanpalveluksessa esiintyy nuortenkuoro ja muita lauluryhmiä. Tässä kuvassa nuortenkuoro vauhdissa.
- Myöskin Mitchan kirkossa osallistuin nuorten tempaukseen. He siivosivat kirkkotilan. Aloitimme kirkon tuolien pesulla.
- Kaksi kuvaa nuorten leiriltä Huambosta.

Facebookissa **Suomen lähetysseura eteläisessä Afrikassa** -sivulla voi seurata kuulumisia tältä työalueelta – Kannattaa käydä siellä tykkäämässä ja seuraamassa!

Esittelyvideon minusta voitte käydä katsomassa YouTubessa: <https://youtu.be/iNFqir92Rqg>

Posti minulle kulkeutuu kirkon osoitteen kautta. Posti kulkee tosin hitaasti ja vähän epävarmasti, mutta kulkee kuitenkin (eli saan postin sitten kun saan). Osoitteeni on:

Teija Lievonen (IELA, MELF)
CP 222
Lubango, Huíla
ANGOLA

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja
- Angolassa kirkollisessa työssä ja aluetiedottaja
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta porvoolaistunut savolainen

Rukousaiheet:

- Pyydämme elintärkeitä sateita Namibiaan ja eteläiseen Afrikkaan.
- Kiitos terveydestä ja varjeluksesta.
- Kiitos siitä, että olen kotiutunut ja alku Angolassa on lähtenyt käyntiin hyvin, kiitos johdatuksesta ja Jumalan suunnitelmista.
- Kiitos ihmisistä, joihin olen jo saanut tutustua.
- Siunaa tulevat työntekijäpäivät.
- Kiitos varjeluksesta erityisesti liikenteessä.
- Kiitos Lubangon luonnosta ja sateista täällä. Avaa silmämme varjelemaan luotuasi.
- Kaikki kohtaamani ihmiset: seurakuntalaiset, toiset lähetit, kylän miehet ja naiset, etenkin naapuruston lapset...
- Angolan kirkko: seurakuntalaiset ja vastuunkantajat, etenkin nuoret aikuiset.
- Shangalalan instituutti, opiskelijat ja opettajat.
- Lähetysseuran työ erityisesti eteläisessä Afrikassa.
- Perheeni ja rakkaani, jotka ikävöivät minua ja huolehtivat vuokseni
- Kiitos lähettävistä ja kanssarukoilevista ystäväistä ja seurakunnista.
- Johdata, Jumala, kaikessa nykyisessä ja tulevassa! Siihen saamme luottaa. Kiitos!

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH
Maksuviiteviesti: Teija Lievonen, Angola

Suomen Lähetysseura ry
PL 56, 00241 Helsinki
(Käyntiosoite: Maistraatinportti 2 A, 00240 Helsinki)
*vaihe 09 129 71 (arkisin klo 8-16)
<http://www.suomenlahetyseura.fi/>
palaute@suomenlahetyseura.fi